

باز هم در زمینه نافرمانی های مدنی (۲)

دکتر منوچهر گنجی

تلاش برای کسب قدرت سیاسی

کودتا ، عملیات تروریستی، جنگ های داخلی و امثال آن همه و همه از جمله راههایی برای بدست گرفتن قدرت سیاسی هستند. در تاریخ معاصر دنیا بسیار کم دیده شده که کودتای نظامی به دمکراسی و کثرت گرائی و حکومت مردم بر مردم منتهی شده باشد.

ما طرفداران مبارزه از طریق ابزار گوناگون نافرمانی های مدنی، از نوع دیگری از مبارزات سیاسی صحبت میکنیم که طی ۱۰۰ سال گذشته نقش مهمی در مبارزات آزادیخواهی در سراسر دنیا ایفا کرده است.

برای برنامه ریزی و اجرای برنامه های نافرمانی های مدنی قبل از هر چیز باید با معنی و مفهوم قدرت سیاسی آشنائی پیدا کرد.

قدرت سیاسی به مفهوم مجموعه امکانات تحت تاثیر قرار دادن ، قبولاندن و کاربرد تشویق و تنبیه در جهت اجرای اهداف و سیاست های دارندگان قدرت است. تاثیرگذاری واقعی قدرت سیاسی زمانی حاصل میشود که مردم برای صاحبان قدرت سیاسی مشروعیت قائل باشند.

مبارزات استراتژیکی غیر خشونت امیز تنها مبارزه برای کسب ایده آل ها نیست بلکه مبارزه برای کسب قدرت سیاسی است که هدف اصلی آن تحقق آرزوها و آمال مبارزان است.

هر جا قدرت سیاسی از قدرت مردمی ناشی میشود هیچگونه ارتباطی به خدا ندارد و مردم هم در هر زمان میتوانند تغییر عقیده داده و از حمایت و اجرای دستورات حاکمان سر باز زنند.

منابع اصلی قدرت سیاسی شامل موارد زیر میشود:

- ۱- قدرت صدور امر و نهی، که به زبان انگلیسی بدان اتوریته میگویند.
- ۲- منابع انسانی- مبتنی بر توان سازمانی و تعداد افرادی که نیرو و توان خود را در اختیار رژیم و یا سازمان های مخالف رژیم میگذارند.
- ۳- دسترسی به انواع تخصص ها ، کارائی ها و آگاهی ها – آموزش دادن ضمن کار برای بالا بردن کارائی مبارزان.
- ۴- در دست داشتن منابع مالی و لجستیکی، مانند چاپخانه، رادیو-تلویزیون، محل کار، دیگر تجهیزات ضروری و پول.
- ۵- قدرت تشویق و تنبیه

۶- سست کردن خصوصیات روانی و اجتماعی حامیان حکومت، که باعث فرمانبرداری و حمایت از حکومتگران میشود.

در اینجا از جمله سوال هائی که برای مبارزان مطرح میشوند بدین قرار است

- ۱- مردم ما قدرت سیاسی را مستلزم در دست داشتن چگونه عواملی میدانند؟
- ۲- آیا آنها معتقد به تغییر در گروه دست اندر کاران کنونی و روی کار آمدن گروه دیگری از درون همین رژیم هستند و یا معتقد به تغییر رژیم بطور تمام و کمال.
- ۳- کدامیک از منابع قدرت در جامعه ما امروز بطورباز و به وضوح علیه رژیم کار میکنند؟
- ۴- آیا با وجود رژیم حاکم هنوز منابع قدرتی برای در دست گرفتن از جانب آزادیخواهان و گسترش مبارزات وجود دارد یا خیر؟
- ۵- طبیعت اتوریته (قدرت امر و نهی) نظام سیاسی حاکم در ایران چگونه است.

ستون های قدرت حکومتی رژیم آخوندی:

مانند سایر حکومتها به تنهایی، آخوند های حاکم ، قادر به صدور نفت ، استخراج گاز، جمع آوری مالیات ها، اداره امور آموزش و پرورش و آموزش عالی ، اجرای قوانین و مقررات نظام دادگستری، تهیه و توزیع مواد غذایی و کالاهای ضروری، چاپ و توزیع پول، تولید و توزیع برق، اداره شبکه آبرسانی، اداره سیستم مخابراتی و پست و شبکه های اینترنتی ، سرپرستی و کنترل امور رادیو و تلویزیون، تولید در بخش صنایع سنگین و بویژه امور تسلیحاتی و موشکی، تامین بهداشت عمومی، جمع آوری زباله ، حفظ و گسترش شبکه حمل و نقل شهری و کشوری، اداره امور فرودگاهها و کنترل مرزهای کشور و دیگر امور اساسی نظام حکومتی، نمی شدند. به طور کلاسیک افزایش گام به گام فشار بر حریف در مبارزات غیر خشونت آمیز در مراحل زیر صورت میگیرد:

- ۱- تحقیق و بررسی درست در زمینه ظرفیت های خود، ظرفیت های حریف و در نتیجه تعیین خط مشی و اهداف مبارزه
- ۲- تلاش برای متقاعد ساختن حریف به عقب نشینی در برابر خواسته های مردم.
- ۳- برگزاری مراسم سخنرانی ها و جلسات عمومی و تهیه و ارسال نامه های سرگشاده.
- ۴- تظاهرات موضعی و عمومی.
- ۵- اعتصابات محدود، از اعتصابات کارگری گرفته تا اعتصابات غذایی.
- ۶- برقراری انواع تحریمها.
- ۷- دست زدن به فعالیت های دسته جمعی به منظور نقض مقررات و قوانین ضد مردمی.
- ۸- اعتصابات عمومی به منظور متوقف کردن چرخهای اقتصادی کشور.
- ۹- ایجاد یک حکومت موازی.

شناخت درست ستون های حفظ و حراست رژیم:

از جمله اولین وظیفه مبارزان آزادیخواه شناسائی درست ستون های حفظ رژیم و برنامه ریزی درست برای تضعیف و تخریب آنها است. بنابر این کار اصلی مبارزان بیرون کشیدن و خنثی ساختن افراد و رخنه بدرون این ستونهای حفظ و

حمایت رژیم است، که مهمترین آن عبارتند از پلیس، پاسداران، بسیج و ارتشیان و غیره، سازمان امور اداری و بوروکراسی کشور، نظام آموزش و پرورش و آموزش عالی کشور، رسانه ها، موسسات مالی و تجاری کشور.

شناخت دلایل فرمانبرداری مردم

یکی از مهمترین عوامل ادامه عمر هر نظام حکومتی درجه فرمانبرداری مردم است. باید دید عواملی که باعث شده است که مردم ما به فرمانبرداری تن دهند کدامند و آن وقت به مبارزه با آن عوامل پرداخت

برنامه ریزی مبارزات نافرمانی مدنی

مطالعه و برنامه ریزی و تعیین اهداف کوتاه مدت و بلند مدت مبارزات در درجه اول اهمیت قرار دارد.

برای برنامه ریزی مبارزاتی درست در هر مورد باید اول شناخت واقع بینانه درستی از توان و نیروی خود و توان و نیروی حریف بدست آورد. همیشه دست کم گرفتن توان و نیروی حریف و دست بالا گرفتن توان و نیروی خود موجب شکست عملیات و دلسردی مبارزان میشود. همیشه باید بین آن چرا که ما میخواهیم و آن چه که ما میتوانیم فرق قائل شویم تا با شکست روبرو نشده و باعث دلسردی مبارزان نشویم. از قدیم گفته اند برد برد میآورد و شکست، شکست پس از کارهایی که امکان شکست دارند باید حتی الامکان پرهیز کنیم برای آنکه در برنامه ریزی مبارزاتی موفق باشیم باید در هر کار مبارزاتی (۱) با ارزیابی درستی از نیرو و توان خود، از کارهایی که ما بخوبی از عهده انجام آن برمیآییم آگاهی حاصل نماییم (۲) از نکات ضعف خود و کارهایی که هنوز آمادگی انجام آنرا نداریم (۳) از موقعیت های خوبی که بدست می آوریم و متحدان جدیدی که به ما میپیوندند و (۴) از موانعی که احیاناً در سر راه خواهیم داشت و رژیم برای ما ایجاد خواهد کرد، آگاهی داشته باشیم. باید در شناخت نکات قدرت و ضعف خود در هر مرحله از مبارزه واقع بین باشیم. بررسی های مداوم ما باید نشان دهد که امروز سازمان ما در کجای کار قرار گرفته است و در آینده در کجا خواهد بود. نسبت به حقایق سهل انگاری نباید کرد. بطور مستمر باید درجه قدرت و ضعف خود و درجه قدرت و ضعف نظام حاکم را سنجید و سعی در برطرف کردن نقاط ضعف خود کرد.

بدون برنامه ریزی درست و مطالعه شده کار مبارزه برای آزادی ایران به حدس و گمان تبدیل شده و در نتیجه آن به عامل شانس، که به هیچ وجه مورد نظر مبارزان نیست وابسته خواهد شد. بنابر این برنامه ریزی سطوح مختلف مبارزه از طریق نافرمانی مدنی از جمله واجبات موفقیت در کارزار اینگونه مبارزات است. این مبارزات شامل انواع اعتراض ها، نافرمانی های، عدم همکاری ها، تحریم ها، کم کاری ها، اعتصابها، تظاهرات خیابانی، بست نشستن ها،..... میشود.

موفقیت هر کار مهمی مستلزم داشتن استراتژی و برنامه جامع و واقع بینانه مرحله به مرحله کار و تلاش در تامین امکانات ضروری برای تحقق برنامه هاست.

منظور از نقشه و برنامه جامع ترسیم مجموعه سیاست ها و فعالیت هایی است که برای رسیدن به هدف برکناری رژیم جمهوری اسلامی و جانشینی آن با یک رژیم آزاد، کثرت گرای حافظ تمامیت ارضی ایران و مبتنی بر جدائی دین از حکومت و پایبند به اعلامیه جهانی حقوق بشر ضروری است.

استراتژی بزرگ پاسخگو خواهد بود که چگونه ما میتوانیم در مبارزات خود برنده شویم، از طریق بسیج جوانان، به صف در آوردن، مخالفان به جمع مبارزان، اتحاد با سازمانهای غیر دولتی و مخالفان رژیم، اتخاذ موضع تهاجمی ضد رژیم و انتخاب تاکتیک ها و عملیات مبارزاتی خیابانی کم خرج هیجان انگیز، تحریم رسانه های طرفدار رژیم، تظاهرات دانشجویی، اعتصاب های کارگری، بایکوت طرفداران رژیم.....

ما در برنامه ریزی های خود، نباید هیچگاه مخالفان را دست کم بگیریم و در مورد ظرفیت های خود و منابع و امکانات خود غلو کنیم. برای موفقیت ما باید به دو سوال زیر پاسخ دهیم. اول اینکه "به کجا میخواهیم برسیم؟" و دوم اینکه "چگونه میخواهیم به آنجا برسیم؟" آرزو ها و آمل ما پاسخ اولین سوال را میدهد و استراتژی و برنامه کار ما پاسخ دومین سوال را.

تخصیص برنامه ریزی: چهار چوب برنامه

در اینجا باید به سوال **چگونه** که شامل تعلیمات در سطوح مختلف برنامه ریزی از استراتژیک تا تاکتیکی است پاسخ داد از جمله به این سوالات : (۱) محیطی که برنامه در آن به اجرا گذاشته میشود چگونه محیطی خواهد بود؟ (۲) چه کار یا کارهایی را باید انجام داد؟ (۳) چگونه باید آنرا انجام داد؟ (۴) چه کارهایی و محول ساختن چه مسئولیت هائی مطرح است؟ (۵) چه اطلاعاتی در زمینه مسائل حمایتی و ارتباطی ضروری است؟ (۶) مخالفین ما برای جلوگیری از کار ما چه خواهند کرد.

کی چه میکند، کی، چگونه، کجا و چرا؟

یکی از خصوصیات جنبش های موفق سازماندهی درست کار است. کلید یک برنامه خوب توجه به ریزه کاری هاست . برای انجام هر کاری پاسخ به سوالات زیر ضروریست:

کی؟ چه انجام میدهد؟ کی انجام میدهد؟ چگونه انجام میدهد؟ در کجا انجام میدهد؟ چرا انجام میدهد؟

یک برنامه ساده و روشن برنامه ای است که با یکبار مطالعه برای فعال مبارزاتی بخوبی قابل درک باشد. از طریق این سند چهارچوب برنامه جنبش در موقعیتی قرار میگیرد که خواهد توانست توان بازده کاری هر یک از اعضای خود را افزایش داده و پیام خود را به طور وسیع در حوزه مورد نظر پخش کند.

شکل و قالب یک برنامه موفق روی کاغذ

ابتدا در یک پاراگراف مقدماتی به توضیح مختصر کل برنامه پرداخته میشود که شامل بخش های زیر میباشد:

- ۱- موقعیت: توضیح مختصر در زمینه فعالیت های عاملان حکومتی و مخالفان غیر خشونت آمیز در حول و حوش محلی که برنامه مورد نظر پیاده میشود.
- ۲- تشریح ماموریت بطور مختصر: شامل (۱) اهمیت ماموریت (مانند اعتراض به بازداشت های خودسرانه...؛ (۲) چگونگی انجام ماموریت (مانند دست زدن به تظاهرات خیابانی، نشستن ساکت روی زمین همراه با پلاکارت ها در دست)؛ (۳) کی و در کجا انجام گیرد (مثلا هر روز..... در مقابل کاخ دادگستری...؛ (۴) کی، چه وظیفه ای را انجام میدهد (مثلا اعتراض به تصمیم حکومت در انتصاب یک آخوند به ریاست دانشگاه...)
- ۳- اجرای برنامه: زمان آغاز و پایان برنامه و چگونگی انجام ماموریت غیر خشونت آمیز از آغاز تا پایان توضیح داده میشود چنانچه هدف پیوستن مردم به جمع تظاهر کنندگان است در اینجا کلیه مراحل کار از لحاظ حفظ نظم، انجام موفقیت آمیز ماموریت و تمهیدات امنیتی و حفظ نظم توضیح داده میشود.
- ۴- توجه به امکانات اداری و تجهیزاتی: توضیح داده میشود که چگونه حمایتی از لحاظ تجهیزاتی، کمک های اولیه و امنیتی در دسترس خواهد بود و چگونه میتوان به آن دسترسی پیدا کرد (مانند مطالب چاپ شده برای توزیع، استفاده از بلندگو و کمک های اولیه در صورت لزوم).
- ۵- هماهنگی و ارتباطات: چه کسی مسئول ایجاد هماهنگی داخل و فی مابین گروه های شرکت کننده است؟ چه مطالبی باید به اطلاع عموم برسد، چگونه این کارها و نظم تظاهرات حفظ میشود؟ چگونه میتوان با برگزار کننده گان ارتباط برقرار کرد (شماره تلفن ها، ای میل ها، شماره فاکس ها، آدرس حاملین پیامها...)

مهارت در برنامه ریزی کار مبارزه:

نمونه اطلاعیه عمومی ماموریت: برنامه جنبش آزادیخواهان لائیک ایران در شرایط اسفناک کنونی استفاده از حربه نافرمانی مدنی را برای برقراری حاکمیت مردم ایران بر سرنوشت خود و برقراری دموکراسی و کثرت گرایی و جدائی دین از حکومت و حفظ حاکمت و تمامیت ارضی ایران و مراعات حقوق بشر و آزادیهای اساسی انتخاب نموده است. بهتر است برنامه کار را به مراحل مختلف تقسیم نماییم. برای مثال اگر برنامه کار ما تحریم رسانه های دیداری، رادیویی و نوشتاری رژیم است ولی فعالان سازمان ما فقط در تهران و تبریز و شیراز حضور دارند، در آن صورت یا باید برنامه سراسری کار ما تغییر یابد یا قبل از آغاز اجرای برنامه ما باید آمادگی کافی در سایر استانها را نیز پیدا کرده باشیم. بنابر این یا ما برنامه را منطبق با واقعیات میکنیم و یا واقعیات را منطبق بر برنامه .

اهمیت کار با برنامه: چنانچه تجربیات سال ۲۰۰۰ مبارزان آزادیخواه صربستان و سایر کشور های اروپای شرقی در دهه ۱۹۸۰ و آفریقای جنوبی و کشورهای آمریکای لاتین نشان میدهد داشتن زیربنای انسانی و مالی و آمادگی های لازم برای موفقیت برنامه نافرمانی های مدنی مهمترین ضروریات است. یک نمونه بسیار موفق این کار را در انتخابات سال ۲۰۰۰ صربستان ملاحظه میکنید. در انجا به مانند، اوکراین سال ۲۰۰۳، سازمان مقاومت صربستان که اکثراً از جوانان ۱۶ سال به بالا تشکیل شده بود نقش اساسی را در آزادی صربستان ایفا کرد. با همکاری خارج و برنامه ریزی ضروری طی مدت کوتاهی سران و فعالان سازمان مقاومت OTPOR آموزشهای ضروری در زمینه تجربیات موفق دیگران را در اطراف مرزهای صربستان کسب نموده بودند. سازمانهای غیر دولتی فعال خارج در این زمینه بخصوص سازمانهای غیر دولتی معتبر آمریکائی منابع مالی لازم و امکانات ضروری را در اختیار آنها قرار داده بودند. در تمامی طول مدت مبارزات مردم صربستان OTPOR، مقاومت صربستان، به طور مداوم دست اندر کار اجرای برنامه های آموزشی ضروری از جمله آموختن به اعضای مقاومت که چگونه مردم مناطق مختلف کشور را به پای صندوقهای رای گیری بکشانند، چگونه از رای دهندگان هنگام خروج از حوزه های رای گیری آمار گیری کنند، چگونه بطور مستمر افکار عمومی را از نتایج رای گیری ها آگاه داشته و جلوی هر گونه دخل و تصرف از جانب حکومتیان را بگیرند. علاوه بر این آنها کمیته اعتصاب عمومی تشکیل داده بودند تا در صورت هرگونه دخل و تصرف از جانب حکومتگران در امر انتخابات در سراسر کشور اعتصاب عمومی برقرار کند. هدف غائی آنها ایجاد حکومت آزاد صربستان بود.

از قدیم گفته اند که " قلم برتر از شمشیر است". امروز میگویند که قدرت کلام بالاتر از قدرت نظامی است. با استفاده درست از کلام و وسائل ارتباط جمعی میتوان مردم را آگاه ساخت و آنان را بسیج نمود و خواستار تغییرات اجتماعی مورد نظر که در جهت منافع آنهاست کرد. چهار عامل در اینکار نقش اساسی دارند (۱) احساس همبستگی، (۲) نوع پیام، نقش خویشتن و نفع خویشتن دیدن در آن، درگیرنده پیام؛ (۳) فرستنده پیام و درجه اعتبار او و بلاخره مکانیسم اندازه گیری نتیجه. گانیدی میگوید شما باید خود دارای تغییراتی باشید که از دیگران طلب می کنید به متذوق مولانا :

ذات نیافته از هستی بخش کی تواند که شود هستی بخش

برای رسیدن به اهداف خود باید روشن کنیم روی چه کسانی میخواهیم تاثیر گذار باشیم باید بدانیم که محتوای پیام ما به آنها چیست و چگونه پیام را به آنها میرسانیم. همچنین برای ادامه کار ضروری است بدانیم درجه تاثیر گذاری پیام و منتقل کننده پیام چگونه بوده است تا در صورت ضرورت تغییرات لازم را به عمل آوریم .

گروه هدف مورد نظر ما: تجربه نشان داده در مواردی که جنبش نافرمانی های مدنی روی چهار گروه زیر به نحو مطلوبی تاثیر گذار بوده است درجه موفقیت آن در سطح بالائی قرار دارد.

- ۱- اعضای گروه مورد نظر و حامیانشان: اینها افرادی هستند که از جنبش آزادیخواهان ایران بطور فعال و یا غیر فعال حمایت میکنند از آنها میتوان توقع شجاع بودن، انگیزه مبارزه داشتن و آمادگی برای فعالیت داشت. آنها آماده برای قبول ریسک در جهت اجرای اهداف و برنامه های جنبش آزادیخواهان هستند.
- ۲- جمع بزرگتری: شامل مخالفین ما و حامیان آنها، اتحادیه های دانشجویان و گروههایی که ممکن است معتقد به اهداف و ارزشهای ما باشند: در ارتباط با آنها باید به گونه ای عمل کرد که هر روز تعداد بیشتری از آنها ، از جمله حامیان رژیم ، به صفوف ما بپیوندند
- ۳- گروه متحدان بالقوه ما: شامل بقیه مخالفان رژیم آخوندی: از جمله کلیه گروههایی که دارای سازمان و تشکیلات وسیعی بوده و پیرو ارزشها و تعهدات مشابه مبارزاتی بدور از خشونت هستند . باید سعی کنیم به منظور رسیدن به اهداف استراتژیک طرفین، با این گروهها در یک ائتلاف وسیع شرکت نموده ، به همکاری و تعاون بپردازیم.
- ۴- گروه نظاره گران بین المللی : شامل سازمانهای غیر دولتی بین المللی طرفدار حقوق بشر از جمله کمیته بین المللی صلیب سرخ، رسانه های خارجی، سایر دولتها، تجار، بانکها و صاحبان صنایع : ما باید آنها را آگاه کنیم و حمایت آنها را نسبت به فعالیت های خود برانگیزیم و از آنها بخواهیم تا از ما حمایت کنند و در مقابل اقدامات خلاف انسانیت رژیم را تقبیح و محکوم کنند.

تهیه پیام برای مردم و مبارزان : پیام مجموعه ای است از اطلاعات درست که از جانب جنبش نافرمانی به مردم داده میشود تا پشتیبانی و همکاری آنها را به سوی جنبش نافرمانی و اقدامات و فعالیت های آن جلب کند. پیام باید مبتنی به

حقایق قابل تایید و دسترسی برای مردم باشد. در غیر این صورت ارزش و اعتبار خود را از دست میدهد. پیام باید مردم را تشویق به انجام کاری کند یا آنها را آماده نماید برای انجام عملی در آینده نزدیک، متن پیام باید مرتبط با هدفها و مأموریت جنبش باشد.

پیام را چگونه تهیه میکنیم

در تهیه پیام حتما باید به ارزش های انسانی و والای جامعه ما که از جانب حکومتهای زیر پا گذاشته شده است توجه خاص داشت. از جمله ارزشهای مهم جامعه ما میهن پرستی، شهامت، شجاعت، عشق به هموع، مهمان دوستی، مروت، فنوت است. میگوئیم: نانش بده، دینش پیرس؛ کوه به کوه نمیرسه آدم به آدم میرسه؛ جان که نه در راه عزیزان بود بار گرانی است کشیدن به دوش؛ ای برادر تو همه اندیشه ای مابقی خود استخوان و ریشه ای؛ چون بود اندیشه ات گل گلشنی و بود بد تو همه گلچینی؛ چاه مکن بهر کسی اول خودت دوم کسی؛ بنی آدم اعضای یک پیکرند که در آفرینش ز یک گوهرند چو عضوی به درد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار تو کز محنت دیگران بی غمی نشاید که نامند نهند آدمی؛ چو ایران نباشد تن من مباد..... ناصر خسرو میگوید: خلق همه یکسره نهال خدایند هیچ نه بشکن از این نهال و نه برکن.

ایرانیان همیشه در طول تاریخ برای علم و دانش ارزش خاصی قائل بودند: توانا بود هر که دانا بود ز دانش دل پیر برنا بود.

حرمت گذاشتن به مقام شامخ معلمی از خصوصیات برجسته ارزشی جامعه ما است. همچنین از جمله مهمترین ارزشهای نیاکان ما: پندار نیک، گفتار نیک و کردار نیک بوده است. ایرانیان همیشه ترقی خواه بوده اند و نه واپسگرا. اینها همه از جمله مطالبی هستند که در تهیه پیام باید بدان توجه داشت.

گاه صلاح کار در این است که پیامهای مختلف برای گروههای مختلف داشته باشیم مانند پیام برای دانشجویان، پیام برای فرهنگیان، پیام برای کارگران، پیام برای کشاورزان، پیام برای زنان..... پیام برای جهانیان،... تاثیر پیام را باید همیشه ارزیابی کرد تا در تهیه پیامهای بعدی مورد توجه قرار گیرد.

باید مردم کشور و دنیا را متوجه اهداف و پیام خود کنیم: برنامه ریزی درست و اجرای درست بخش، بخش یک برنامه مهمترین اقدام در این راه است این کار باید به صورتی انجام گیرد که حداکثر توجه عموم را در داخل و خارج کشور به مبارزات ما جلب کند مطمئناً "عکس العمل رژیم باعث خواهد شد تا مردم توجه بیشتری به مبارزات و خواستههای آنان بنمایند.

اجرای برنامه های مبارزاتی در ملاء عام از جمله اولین حرکات مبارزاتی از طریق نافرمانی مدنی است. در اینجا عکس و پوستر و بلندگو و تهیه ویدئو از تظاهرات به عنوان وسیله مبارزاتی میتواند نقش بسیار مهمی را ایفا کنند.

چگونه یک فعالیت عمومی را برنامه ریزی میکنیم:

لااقل ده تا پانزده روز قبل از موعد برگزاری برنامه دست بکار اقدامات زیر میشویم:

- ۱- کاری را که مرتبط با هدف مبارزات ما است انتخاب میکنیم
- ۲- برنامه کار را مشخص میکنیم و اسمی را که کار را با پیام ما مرتبط میکند برای آن برمیگزینیم.
- ۳- ساعت و محل را در جایی که حداکثر رفت و آمد در آنجا صورت میگیرد و بیشترین ترافیک را دارد انتخاب میکنیم
- ۴- پوستر تهیه میکنیم و در محلاتی که بیشترین دید عمومی را دارد قرار میدهیم، روی دیوارها مینویسیم و گوش به گوش به اطلاع آشنایان میرسانیم.
- ۵- بودجه کار را مشخص و تامین میکنیم.
- ۶- مطالب ضروری برای توزیع را تهیه و تکثیر میکنیم و با خود به محل مورد نظر میبریم.

۷- احتیاجات حقوقی را بررسی میکنیم، این بدان معنی نیست که اگر قانون اجازه کار به ما را نداد دست از کار میکشیم.

هفت تا سه روز قبل از موعد برگزاری:

- ۱- با شرکت کنندگان در برنامه جلسه میکنیم، روی کارهایی که باید صورت گیرد توافق کرده و تقسیم کار میکنیم.
- ۲- مطالب چاپ شده برای توزیع را بین آنها پخش میکنیم.
- ۳- کلیه احتمالات را بررسی کرده و خود را برای آن آماده میکنیم.
- ۴- خود را برای احتمال سرکوب رژیم آماده میکنیم.

چهل و هشت ساعت قبل از موعد برگزاری:

- ۱- دست به کلیه اقدامات احتیاطی میزنیم.
- ۲- به همه شرکت کنندگان مجددا یادآوری میکنیم.
- ۳- به تهیه اطلاعیه مطبوعاتی با تکیه بر پیام مورد نظر میپردازیم.
- ۴- در صورت لزوم کنفرانس مطبوعاتی با شرکت خبرنگاران داخلی و خارجی برگزار میکنیم.

بیست و چهار ساعت قبل از موعد برگزاری:

- ۱- آخرین مرور زمان، محل و اسناد و مدارک ضروری.
- ۲- ارسال اطلاعیه مطبوعاتی و دعوت از مطبوعات داخلی و خارجی.
- ۳- تقسیم کار.

روز موعود:

- ۱- شرکت کنندگان را در گوشه ای جمع کرده و آنان را تشویق کنید.
- ۲- اجرای مراسم.
- ۳- توزیع اطلاعیه مطبوعاتی

بعد از اجرای برنامه:

- ۱- تماس با فعالان و سیاستگذاری از فعالیت های آنان.
 - ۲- بریده جراید و مطالب رادیو و تلویزیون ها بایگانی شود.
 - ۳- از برنامه ارزیابی بیطرفانه و واقع بینانه ای انجام گیرد.
- چگونه میتوان با کارهای خود طرف مقابل را در محاصره یا در تنگنا قرار داد و مجبور به عقب نشینی کرد:

موضوع مورد توجه ما در اینجا اینست که با کار خود طرف مقابل را در تنگنا و در وضعیتی قرار دهیم که راه پس و پیش نداشته باشد، به هر عکس العملی که دست بزند به ضرر خودش و به نفع ما تمام شود. هدف در مخصه قرار دادن طرف مقابل ممکن است تاکتیکی باشد یا استراتژیکی با ابعاد زیر:

۱- بوجود آوردن محیط لازم جهت تشریح و مشخص نمودن مسئله ای که برای مردم ضروری و مهم است و باعث تجمع هرچه وسیعتر آنان میشود. موثرترین این نوع مسائل معمولاً مربوط میشود به مشکلات زندگی و ممنوعیت های حکومتی و یا سیاست ها و قوانینی که خلاف ارزشها و اعتقادات مردم میباشد.

۲- طرح ریزی فعالیت های مورد نظر با سنجیدن دقیق قدرت و امکانات خود و قدرت و امکانات طرف مقابل. باید در هر زمان دست به کارهایی زد که ما به خوبی آمادگی انجام آنها داریم و از عهده مان بخوبی برمیآید و امکانات ما اجازه انجام آنها میدهد، همانطور که از قدیم ایرانیان گفته اند همیشه باید لقمه را به اندازه دهان خود برداشت.

۳- اجرای برنامه و بهره برداری از نتایج مثبت آن در کارزار آزادسازی ایران.

از جمله نمونه هایی از این نوع اقدامات میتوان از مبارزه با سانسور و مبارزه با ممانعت از تشکیل اجتماعات مسالمت آمیز نام برد. در مبارزه با سانسور باید دست به تحریم عمومی رسانه های طرفدار رژیم زد و اخبار درست شفاهی و دیواری را رایج کرد و به سوی استفاده بیشتر از رسانه های خارجی رفت و در مبارزه با جلوگیری از تشکیل اجتماعات مسالمت آمیز باید از اجتماعات مراسم ختم و سوگواری و اعیاد و دید و بازدید ها و بازی های ورزشی و اجتماعات سینمایی و تاترو کنسرت و امثال آن استفاده نمود. در صورت برقراری حکومت نظامی و محدود کردن ساعات عبور و مرور باید در مقابل آن تمکین نکرد.

از جمله نمونه بارز در مخصه قرار دادن رژیم میتوان از مبارزات مردم ایران در عشق و علاقه نشان دادن به فرهنگ و مراسم ملی مانند نوروز و چهارشنبه سوری و سیزدهم نوروز و هنر و موسیقی ایران نام برد که در همه این زمینه ها رژیم را مجبور به عقب نشینی های پی در پی نموده اند.

حربه نافرمانبرداری مدنی

در شرایط کنونی کشور یکی از اولین وظایف مخالفان آزادیخواه کثرتگرا تفهیم و قانع ساختن اطرافیان سران رژیم جمهوری اسلامی در هر مقام و رده ای است که حمایت از رژیم به نفع و مصلحت آنها نیست و بهتر است که هرچه زودتر از رژیم فاصله بگیرند. تشدید مستمر نارضایتی عمومی باید بخش عمده فعالیت مبارزان را تشکیل دهد. این کار را باید به نحوی انجام دهیم که مردم از همکاری با رژیم و هرگونه کمک به حاکمانی که احترام و حمایت عمومی را از دست داده اند در خود احساس شرم کنند باید بدانیم که هر آن ممکن است توده های وسیع مردم و سازمانها و مؤسسات گوناگون حمایت و همکاری خود را از رژیم دریغ دارند. روشهای گوناگون مبارزات شامل اعتراض ها ، عدم همکاری ها، مداخله و اقدام در جهت متقاعد ساختن است.

مبارزان آزادیخواه باید دامنه عدم همکاری و عدم فرمانبرداری از رژیم را هر روز در سراسر کشور گسترده تر کنند و کار را به جایی برسانند تا مردم در مقابل هرگونه تبعیض و فشار و ظلم و ستم از جانب رژیم به منظور تسلیم و تمکین آنان از خود مقاومت و ایستادگی نشان دهد. ریختن ترس مردم از نیروهای سرکوبگر رژیم ، در اثر احساس تنها نبودن آنها حاصل میشود. زمانی که مردم آمادگی برای تحمل سختی و درد به دست نیروهای سرکوب رژیم را به عنوان بهای تغییر و تحول اساسی و مطلوب مورد علاقه خود پذیرا میشوند آن وقت است که موج نافرمان برداری ها و عدم همکاری ها با رژیم و جسارت سیاسی مردم قدرت فزاینده ای مییابد و فوران میکند و به اوج مطلوب میرسد. مردم هر جامعه ای را میتوان در خفقان و اسارت نگهداشت ، اما فقط تا آنجائی که آنها میپذیرند.

همیشه توفیق مبارزات مسالمت آمیز آزادیخواهانه به میزان بسیار در گرو شهامت و شجاعت و اعتقاد و ایمان راسخ به پیروزی مبارزان آزادیخواه و دور ساختن عامل ترس نزد پیشاهنگان اینگونه مبارزات قرار داشته است.

رژیم های دیکتاتوری، مانند رژیم ولایت فقیه، حفظ قدرت خود را در گرو عامل ترس از نیروهای سرکوب رژیم نزد مردم جستجو میکنند. مبارزان باید به خوبی بدانند که هیچ مبارزه ای علیه دیکتاتوری و برای آزادی بدون خطر کردن و پذیرفتن خطرات احتمالی آن میسر نیست باید دانست که همیشه خطرات احتمالی جانی مبارزات مسالمت آمیز به مراتب کمتر از مبارزات مسلحانه است.

همانطور که قبلاً متذکر شدیم مبارزات مسالمت آمیز شامل انواع اعتراض ها، نافرمانبرداری ها، عدم همکاری ها، تحریمها، کم کاری ها، اعتصاب ها و بکار گیری دیگر حربه های قدرت مردمی مانند تظاهرات خیابانی و... میشود.

یکی از مهمترین خصوصیات مبارزات مسالمت آمیز این است که هرآنچه زمان میگذرد بر ابعاد این مبارزات و تعداد مبارزان افزوده میشود و عامل ترس نزد مبارزان کمتر و کمتر میشود.

در یک مبارزه برنامه ریزی شده هرگونه عمل مبارزاتی باید جزئی از اجرای برنامه وسیعتر مبارزاتی باشد.

هر عمل مبارزاتی محتاج سه عامل زیر است:

۱- منابع مالی و لجستیکی از جمله وسائل ارتباطی و تشکیلاتی و....

۲- منابع انسانی، افراد فعال در مبارزه.

۳- زمان مورد نیاز برای انجام عملیات مبارزاتی.

برای موفقیت عملیات نافرمانبرداری سیاسی علیه رژیم ضروری است که مردم کشور با حقایق حاکم بر کشور، به مفهوم واقعی و ابعاد گوناگون عدم همکاری با رژیم به خوبی آشنا شوند. مطمئناً روزی که گروه کثیری از کارگزاران و مرئوسین دستگاههای حکومتی علی رغم فشار های وارده به مدت زمانی طولانی با عذر و بهانه و به شکلی که خود تشخیص میدهند از نافرمانبرداری رژیم سر باز زنند رژیم سرکوبگر ولایت فقیه ناتوان شده سقوط خواهد کرد.

ما باید با بیداری روزافزون روی فکر و نیت نافرمانبرداری از رژیم و عدم همکاری با آن به شکل مطلوب شب و روز در میان گروههای مختلف هم میهنانمان کار کنیم

اقدام در چهارچوب یک برنامه استراتژیک

موفقیت هر کار مهم مستلزم داشتن استراتژی و برنامه جامع واقع بینانه مرحله به مرحله کار و تلاش در تامین امکانات لازم برای تحقق فعالیت ها است. منظور از نقشه و برنامه جامع ترسیم مجموعه سیاست ها و فعالیت هائی است که برای رسیدن به هدف مورد نظر انجام هر یک از آن ضروری میباشد.

توجه به مسائل و برنامه های کوچک و تنها عکس العمل نشان دادن در برابر اعمال خلاف روزمره رژیم و مشکلات و نواقص کار آن جواب مسئله اساسی ما را که آزادی ایران است نمیدهد.

از موارد زیر میتوان به عنوان برخی از عوارض و ضایعات نداشتن نقشه و برنامه جامع در کار مبارزه نام برد:

۱- وقت و انرژی مبارزان صرف مسائل کوچک میشود که تاثیر زیادی در به ثمر رساندن آزادی ایران ندارد.

۲- از دست رفتن موقعیت های استثنائی.

۳- ابتکار عمل رژیم منشا فعالیت مخالفان میشود.

۴- نقاط ضعف اپوزسیون دائماً افزایش می یابد.

۵- شانس موفقیت فعالیت های مختلف برای رسیدن به هدف آزادی ایران کم میشود.

تاریخ مبارزات موفق علیه نظامهای دیکتاتوری نشان میدهد که همیشه انتخاب استراتژی کارآمد، مشخص نمودن مراحل گوناگون مبارزه و تاکتیک های مختلف مبارزاتی از جمله ملزومات حیاتی برای موفقیت مبارزات نافرمانی های غیر خشونت آمیز میباشد.

مهمترین موضوع در مبارزات نافرمانی مدنی سازمان و تشکیلات و سازماندهی درست و با دیسیپلین و پابرجا است.

سازماندهی بد و بدون دیسپلین مبارزات را محکوم به شکست میکند. برنامه های تعلیماتی و انضباطی یک سازمان مبارز نافرمانی قوی درست به مانند برنامه های تعلیماتی نظامی و دیسپلین نظامی است. مهمترین حربه مبارزان برنامه های نافرمانی مدنی نیروی مردمی مخالفان رژیم است که روزی که آنها دست از کار بکشند و با دیسپلین و متحد با هم عمل نمایند رژیم کارش تمام است. از جمله خصوصیات مبارزات نافرمانی این است که همه از پیر و جوان و نوجوان و زن و مرد و مسلمان و غیر مسلمان میتوانند در آن نقش ایفا کنند. هرچه مردم بیشتر موفقیت های مبارزان را ببینند و لمس کنند امکان جذب مدافعان و دست اندکاران رژیم به سوی مبارزان نافرمانی های مدنی بیشتر و بیشتر میشود. جز شکنجه گران و تروریست های رژیم دست رد به سینه هیچ کس که حقیقتا میخواهد راهش را عوض کرده و به صف مبارزان بپیوندد نباید گذاشت.

برنامه جامع و استراتژی مشخص کار

داشتن برنامه جامع و استراتژی مشخص کار امکان موفقیت مبارزان را افزایش میدهد و باعث میشود که همیشه تاکتیک ها و روش های کار و نیرو و فعالیت های خود را در مسیر رسیدن به هدف نهایی بکار برند. در این شرایط این مبارزان هستند که دائم بر قدرت خود میافزایند و از نقاط ضعف رژیم به بهترین وجه در جهت پیشبرد اهداف خود بهره برداری میکنند

تنظیم و طرح برنامه جامع استراتژی کار مستلزم تجزیه و تحلیل واقع بینانه موارد زیر است.

- ۱- تصویر درست و واقع بینانه از مجموعه اوضاع و احوال داخلی و خارجی.
- ۲- شناخت واقع بینانه وضع کنونی کشور و آنچه ما میخواهیم.
- ۳- ارزیابی موانع و مشکلات رسیدن به هدف و عواملی که میتوانند کار را ساده تر کنند.
- ۴- ارزیابی قدرت و ضعف مخالفان ما، خود ما و نیروهای دیگری که میتوانند به نفع یا ضرر ما وارد صحنه شوند.
- ۵- سنجش شایستگی، محدودیت ها و کمی و کاستی های راههای گوناگونی که برگزیده میشوند.
- ۶- انتخاب بهترین راه بین راههای موجود یا اتخاذ راه ابتکاری جدید.
- ۷- ترسیم طرح و برنامه جامع پیکار.

کاربرد استراتژیک دسترسی پیدا کردن به راههایی است که از آن طریق بتوان به بهترین وجه به اهداف خود رسید. مسائلی که استراتژی در جستجوی جواب برای آنهاست عبارتند از: از چه وقت، با چه کار بردی و چگونه میتوان حداکثر موفقیت را در تحقق برنامه های خود داشت.

توجه به این مسائل در تهیه و تنظیم برنامه استراتژی بزرگ حائز اهمیت هستند:

- ۱- اهداف ما، ۲- منابع و امکانات ما، ۳- نیرو و توان ما در استفاده از منابع و امکانات، ۴- اهداف مخالفین ما، ۵- نیروی توان مخالفین ما، منابع و امکانات مخالفین ما، ۷- موضع و نقش کنونی و احتمالی آینده سایر نیروها، ۸- اقدامات و عملیات گوناگونی که مخالفین ما ممکن است بدان دست بزنند، ۹- اقدامات و عملیات گوناگونی (تدافعی و تهاجمی) که ما میتوانیم بدان دست بزنیم، ۱۰- در چه شرایطی ما میتوانیم به پیروزی برسیم.

برای آشنائی بیشتر در اینجا به نمونه هایی از استراتژی بزرگ، استراتژی، تاکتیک ها و روشهای کار میپردازیم.

- ۱- استراتژی بزرگ: مثلا چگونه اعضای مجلس را انتخاب میکنیم؛ نمونه سهمیه ایالت یا حوزه، ثبت نام قبلی، انتخابات آزاد نظارت شده همراه با آزادی احزاب و اجتماعات و رسانه ها؛ تنها پس از انجام بررسی جامع و دقیق اوضاع عمومی کشور و مبارزان است که خواهیم توانست به تهیه و تنظیم استراتژی بزرگ و استراتژی های وابسته به آن بپردازیم.

۲- استراتژی: با توجه به امکانات (مالی و انسانی) موثرترین راه برای رسیدن به مرحله بعدی مبارزات کدامند؟ نظارت در کسب و استفاده از امکانات، در کار رای گیری برای جلوگیری از تقلب...؛ برداشت استراتژیکی مربوط میشود به برداشت ما در اینکه مبارزات چگونه متحول خواهند شد

۳- تاکتیک: هدف از کار و برنامه در چهار چوب استراتژی با توجه به امکانات مالی و انسانی ما، منابع نمونه: بسیج و آمادگی برای نظارت مستقل در کار انتخابات.

کاربرد روشهای خاص: برگزیدن بهترین راهها برای انجام کارهای مختلف، با توجه به امکانات مالی و انسانی ما و مدت زمان مورد نظر و محیط اجرای آن. منابع نمونه: گماردن افراد ناظر در تمامی حوزه های رای گیری.

در تهیه استراتژی بزرگ و برنامه جامع و سنجیده عملیاتی لازم است شورای همبستگی و مقاومت با شرکت سران همه گروههای آزادیخواه کثرت گرا و مبارز تشکیل شود. این شورا بلا تردید در برقراری و حفظ نظم عمومی بلافاصله پس از سقوط رژیم جمهوری اسلامی نقش اساسی ایفا خواهد نمود

کار ما در اینجا به نحوی مانند شخصی است که تصمیم به سفر میگیرد اولین کار او این است که مشخص کند چگونه میخواهد این کار را انجام دهد. چه زمانی میرود، پیاده میرود، با ماشین میرود، با قطار میرود... در صورتی که سفر طولانی است کجا میماند، آیا برای سفر به گذرنامه و روادید نیاز دارد؟ در غیاب او چه کسی مراقب کارهایش خواهد بود... در اینجا هنوز برنامه کامل نیست چون مشخص نکرده است که آیا امکانات مالی لازم برای تامین مخارج مربوطه را دارد یا نه.

در تهیه استراتژی بزرگ، هدف غایی ما که برقراری آزادی، دموکراسی، کثرت گرایی، ترقیخواهی، برابری و حکومت قانون در ایران است باید در همه جا روشن و صریح باشد. **اعضای شورای جنبش آزادیخواهان ایران** و برنامه ریزان استراتژی بزرگ باید با جواب سوالاتی از این قبیل به خوبی آشنا باشند

۱- مشکلات عمده ای که در راه مبارزه برای دسترسی به آزادی با آن مواجه هستیم کدامند؟

۲- چه عواملی موفقیت آزادیخواهان را ساده تر میکنند؟

۳- منابع قدرت نظام آخوندی کدامند؟

۴- نقاط ضعف رژیم کدامند؟

۵- درجه تزلزل و آسیب پذیری رژیم تا چه اندازه است؟

۶- قدرت نیروهای آزادیخواه و مخالف رژیم تا چه اندازه است؟

۷- نقاط ضعف نیروهای آزادیخواه کدامند؟ چگونه میشود آنها را بر طرف کرد؟

۸- موضع سایر کشورها و نیروهای خارج که درگیر مبارزات نیستند چیست؟ کدامیک و به چه شکل هم اکنون و یا در آینده میتوانند به رژیم و یا مخالفان رژیم کمک برسانند؟

استراتژی بزرگ به مفهوم تفکر و تفحص و برنامه ریزی جامع که هماهنگ کننده و راهنمای دائم ما در استفاده از تمامی منابع مطلوب و قابل دسترس، اعم از انسانی، اخلاقی، مالی، سیاسی، سازمانی، ... برای دستیابی به هدف آزادی ایران در اینجا بکار برده شده است. استراتژی بزرگ، همچنین در بر گیرنده تصمیمات ضروری در زمینه زمان و شرایط مناسب برای آغاز و ادامه کار بخش های گوناگون مقاومت خواهد بود.

استراتژی بزرگ اساس و چهار چوب لازم در زمینه انتخاب استراتژی های محدود برای ما مشخص میکند و همچنین به تقسیم کار بین گروههای مختلف مبارزه و تحصیل منابع لازم بدین منظور توجه دارد

ترسیم خطوط استراتژی بزرگ

در تهیه و ترسیم استراتژی بزرگ برای آزادی ایران باید به سوالات زیر پاسخ داد

۱- بهترین طریقه ادامه مبارزات دراز مدت مردم ایران کدام است؟

۲- چگونه میتوان اعتماد بنفس مردم را به جایی رساند تا دست به مخالفت های گسترده و مداوم بزنند؟

۳- چگونه میتوان ظرفیت عدم همکاری، نافرمانی و جسارت علیه رژیم را در میان مردم بطور مداوم بیشتر و بیشتر کرد؟

- ۴- اهداف يك مجموعه فعاليت هاي محدود براي بدست آوردن كنترل دمكراتيك مردمی مسئول روي جامعه و در تتگنا قرار دادن رژيم چه بايد باشد؟
- ۵- از کدام تاسيسات يا نهاد هاي مستقل داخل ر کشور (مستقل از حكومت)، اگر وجود دارند ميتوان در جهت استقرار آزادي در کشور استفاده کرد؟
- ۶- چه سازمانها و نهاد هايي را ميتوان از دست و كنترل رژيم خارج کرد؟
- ۷- چه سازمان يا نهاد هايي را بايد آزاديخواهان براي تامين نياز هایشان و گسترش قلمرو آزادي، حتي در دوران سلطه رژيم آخوندي تاسيس نمايند؟
- ۸- چگونه بايد مبارزان را آگاه نمود و به آنان آموزش داد؟
- ۹- به چه منابع و ابزاري (اعم از مالي، لجستيكي و غيره) در طول مدت مبارزه احتياج خواهد بود؟ اين منابع و ابزار چگونه و از كجا تامين خواهد شد؟
- ۱۰- برای بسیج موثر مردم از چه نوع سمبل (نماد)ها، علائم و شعار ها بايد استفاده کرد؟
- ۱۱- در نتيجه چه نوع اقدامات و طي چه مرحلتي ميتوان منابع قدرت نظام فاشيستس ولايت فقيه را بطور مستمر تقليل داد و قطع نمود؟
- ۱۲- توده مردمی که نيروي مقاومت را تشكيل ميدهند چگونه خواهند توانست براي مدت طولاني به نافرمانی و مخالفت عليه رژيم ادامه دهند و ديسپلين مبارزات مسالمت آميز را حفظ کنند؟
- ۱۳- در طول دوران مقاومت حداقل احتياجات ضروري روز مره جامعه و مبارزان چگونه تامين ميشود؟

توده مردم را بايد با اصول کلی استراتژی بزرگ آگاه ساخت. اين کار باعث برانگيختن حمايت آنان خواهد شد. بايد دانست که استراتژی بزرگ از دید سرکردگان رژيم مخفی نخواهد ماند. اطلاع يافتن از آن شايد آنها را به سمت اعتدال در مقابله با آن سوق دهد، چون متوجه خواهند شد که نشان دادن چنگ و دندان و خشونت وضع را از آنچه هست بدتر خواهد کرد.

اشخاصی که عمليات اساسی مبارزه را برنامه ریزی میکنند بايد به خوبی به طبيعت و طریقه و نحوه کار عمليات مورد نظر آشنائی داشته باشند. بررسی و ارزیابی عملکرد هر استراتژی، برنامه و عمليات مبارزاتی یکی از مهمترین ابعاد فعاليت های مبارزان را تشكيل ميدهد

منابع اساسی مورد لزوم در همه مبارزات و ارتباط آنها با يکديگر:

- ۱- منابع انسانی: شامل مبارزان و مردم حامی مبارزات مسالمت جويانه. مشارکت هرچه بيشتر مردم در مبارزات از جمله عوامل اساسی در توفيق سريع ان است.
 - ۲- منابع غير انسانی: شامل پول و وسايل مورد نياز مبارزات بلاخص کامپيوتر و ديگر امکانات ارتباطی، وسايل تکثير و ديگر وسايل لجستيکی.
- زمان- زمانی که برای اجرای برنامه ها و توفيق بخشهای گوناگون مبارزات پيش بينی شده است. زمان بسيار ذقيمت و غير قابل تکرار است. عمر است که به پيش گام برميدارد.
- هر چند اين سه منبع مستقل از يکديگر هستند ولی در حقيقت وابسته به يکديگر ميباشند.

آزاديخواهان مبارز و برنامه ريز عمليات نافرمانی های مدنی بايد معتقد به لزوم وجود همه در صحنه مبارزه باشند. آنها بايد کثرتگرا و معتقد به مبارزه همگانی عليه رژيم سرکوبگر آخوندي باشند، البته تا آنجا که پيگيري ان به پيشبرد مبارزات صدمه وارد نکند. در صحنه مبارزات هميشه بايد ابتکار عمل در دست مردم مبارز آزاديخواه باشد. آنها بايد به لزوم و مشروعيت مبارزات خود اعتقاد راسخ داشته باشند.

در کليه مراحل مبارزه بايد برای پاسداران، بسجيان، و افراد نيروهای انتظامی و امنیتی رژيم و کارمندان و اعضای ديگر سازمانهایی که هدف مبارزه قرار گرفته اند روشن ساخت که هدف مبارزات آنها نيستند، در ايران آزاد قانونمند فردای پس از رژيم ولايت فقيه تمامی حقوق و مزایای مکتسبه آنان حفظ خواهد شد.

باید تصویر ایران آزاد کثرت گرای فردای نوئی را که ما میخواهیم با هم بسازیم برای مردم مشخص کرد. باید انواع اقدامات شجاعت آمیز و شهامت زنان و مردان و جوانان مبارز آزادیخواه را بطور مکرر به استحضار هموطنان رساند. شهامت و شجاعت و جانبازی همیشه و در همه جا مورد احترام قرار میگیرد و به دیگران دلگرمی میدهد. خروش و پرخاش دانشجویان دانشگاه امیر کبیر در آذرماه ۱۳۸۵ در جلسه سخنرانی احمدی نژاد یکی از موارد بسیار در این زمینه است.

مبارزان باید بطور مکرر رژیم را با انجام عملیات مبارزاتی خود غافلگیر کنند. آنها باید هر روز به قدرت خود بیفزایند. همیشه باید علاوه بر مسائل و مصائب روز مره روزها و ماهها به جلو فکر کنند و امور نافرمانی های مدنی گسترده را برنامه ریزی کنند. آنان باید همیشه به نحوی عمل کنند تا همه بدانند که نبرد ما با اسلام کثرت گرا و مساوات جو و دربرگیرنده حقوق بشر و پیشرو نیست بلکه علیه فشریون مذهبی، ضدیت با شلاق و زجر و شکنجه و دست و پا بریدن و سنگسار و واپسگرایی است. آنها باید بطور دائم مردم ایران و جهان را در این زمینه ها آگاه کنند و حمایت آنان را به سمت خود جلب کنند.

نافرمانی از طریق استفاده از وسائل الکترونیکی (اینترنت):

در گذشته و تا اندازه ای نیز امروز مراکز قدرت ساختمانهای مجلل دولتی شناخته میشوند که معمولا از دید عموم دور بوده و توده مردم به سادگی توان دسترسی به آنها را ندارند، اغلب به مبارزان نافرمانی های مدنی اجازه برگزاری مراسم ابراز نارضایتی و مخالفت های خود را در مقابل آن ساختمان های مجلل و امکان ایجاد اختلال در جریان کار آنها و ممانعت از ورود و خروج بداخل این ساختمانها را نمیدادند. امروز به علت پیشرفت علم و تکنولوژی و باز شدن شاهراههای اطلاعاتی این وضع تا اندازه زیادی تغییر یافته است به نحوی که مبارزان میتوانند از راه دور به توسط وسائل الکترونیکی جریان کار دستگاههای حکومتی را مختل کنند.

در دنیای قرن ۲۱ زندگی در تقریبا" تمام جوامع بشری با استفاده از وسائل الکترونیکی ارتباطی و اطلاعاتی آمیخته شده است. ایجاد هر گونه تعللی در استفاده آزاد این وسیله حیاتی توسط حکومتی میتواند تاثیرات عجیب نامطلوبی برای آن حکومت و ازدیاد نارضایتی های عمومی بر ضد آن، تا آنجا که باعث سقوط آن شود داشته باشد.

جلوگیری از دسترسی به آمار و اطلاعات بهترین وسیله برای ایجاد اختلال در کار هر دستگاه و تشکیلاتی است باید دانست که تفاوت یک عمل تروریستی مداخله الکترونیکی و یک عمل آزادیخواهانه مداخله الکترونیکی از زمین تا آسمان است. آن اولی بدنبال سود و منافع نا مشروع شخصی و این دیگری بدنبال برخورداری از حقوق مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر برای خود و هم میهنان خویش و آزادی و دموکراسی و حکومت قانون برای همه میباشد.

بستن شاهراه اطلاعاتی به روی رژیم و بستن وسائل کار آن و کسب درآمد آن بطور مسالمت آمیز جزئی از مبارزات مشروع نافرمانی های مدنی از جانب آزادیخواهان در مقابل رژیم های سرکوبگر و دیکتاتوری است.

این بخش از مبارزات باید با احساس مسئولیت خاص برنامه ریزی شده و به مورد اجرا گذاشته شود. بطور قطع اینگونه عملیات (هک نمودن سایتها) نباید شامل کار بیمارستانها و موسساتی شود که در حقیقت کارهای بشردوستانه انجام میدهند. از حملات فردی و هدف قرار دادن حسابهای بانکی افراد نیز باید خودداری کرد. هدف اینگونه برنامه ها باید سازمان و تشکیلات باشد تا افراد، بخصوص سازمانها و تشکیلات ضد مردمی.

افرادی که مسئولیت اینگونه مبارزات را بر عهده دارند باید بطور دائم نقش دانشجو را داشته باشند. آنها باید بطور دائم خود را با آخرین اطلاعات علمی در این زمینه آشنا نگهدارند. آنها باید بطور مستمر مطالعه نموده با نقاط ضعف و قدرت رژیم آشنائی داشته باشند و حملات خود را متوجه مواضع قدرت رژیم بنمایند تا آنرا فلج کنند